

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobkyně: D. E.**, narozené dne „X“, bytem „X“, zastoupené Mgr. Petrou Vráblikovou, advokátkou, se sídlem Karlštejnská 518, 252 29, Lety, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**, se sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01, Liberec, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) Obce Záluží**, se sídlem Záluží 13, 413 01, Roudnice nad Labem, **a 2) Zdeňky Polákové**, narozené dne 12. 7. 1955, bytem Bořivojova 1781, 413 01, Roudnice nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2014, č. j. ZKI LI-O-7/184/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 24. 4. 2014, č. j. ZKI LI-O-7/184/2014, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrálního pracoviště Litoměřice, ze dne 7. 2. 2014, č. j. OR-1394/2013-506, **se pro vadu řízení z r u š u j í** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13.200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 24. 4. 2014, č. j. ZKI LI-O-7/184/2014, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrálního pracoviště Litoměřice (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 7. 2. 2014, č. j. OR-1394/2013-506.

Tímto rozhodnutím katastrální úřad podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), vyslovil, že pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem budou v katastru nemovitostí evidovány s grafickým určením podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací a s výměrou 835 m², 642 m² a 16 m², a zároveň zamítl námitku, kterou žalobkyně podala proti zakreslení pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“. Žalobkyně se v žalobě současně domáhala toho, aby soud zrušil rovněž toto rozhodnutí katastrálního úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

V žalobě žalobkyně namítala, že katastrální úřad vůbec nerozhodl o její námitce týkající se zakreslení pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem, čímž porušil § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Podle žalobkyně pouhá zmínka v odůvodnění, že žalobkyně ve vztahu k těmto pozemkům není vlastníkem ani jiným oprávněným, nestačí. Žalovaný navíc ve svém rozhodnutí nevyložil obsah pojmu jiný oprávněný. Uvedené pozemky jsou ve vlastnictví obce Záluží a slouží jako veřejná komunikace, přičemž podle žalobkyně byly dotčené parcely místy zúženy až na pouhé 2 m. Žalobkyně zdůraznila, že ona vlastní pozemky a stavby, které jsou přístupné pouze po této veřejné komunikaci, jak vyplývá i ze stavebního povolení, a proto má oprávněný zájem na tom, aby byla veřejná cesta řádně zaměřena, aby ji mohla bez dalšího využívat. Katastrální úřad, ani žalovaný dále žalobkyni před vydáním svých rozhodnutí nedali možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K tomu žalobkyně odkázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2005, č. j. 8 As 3/2005 - 86. Zdůraznila, že účastník správního řízení musí být před vydáním rozhodnutí dáno na vědomí, kdy konkrétně bude ukončeno shromažďování podkladů rozhodnutí a do kdy může uplatnit své výhrady a procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, neboť účastník řízení si z logiky věci nemůže sám učinit právně relevantní úsudek o tomto časovém momentu. Podle žalobkyně správní orgány v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nepostupovaly tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a neumožnily jí v řízení uplatnit její práva a oprávněné zájmy, čímž došlo k porušení § 4 odst. 4 správního řádu. Žalobkyně poznamenala, že je informována o tom, že žalovaný neměl k dispozici všechny podklady týkající se jejích námitk.

Podle žalobkyně nebyly odstraněny pochybnosti o správnosti vyznačení lomového bodu 124-65 v obnoveném katastrálním operátu katastrálního území Záluží u Roudnice nad Labem. V napadeném rozhodnutí je tento lomový bod vyznačen v souladu s tzv. stykovým geometrickým plánem obvodu pozemkové úpravy č. 176-528/2001, zapsaným do katastrálního operátu v řízení sp. zn. Z-3564/2003 a v mapě zobrazeným dne 11. 6. 2003, jako lomový bod mezi pozemky parc. č. „X“ a „X“, ale současně není lomovým bodem hranice pozemku parc. č. „X“, tedy není trojmezím mezi uvedenými parcelami. Žalobkyně tvrdila, že lomový bod 124-65 je lomovým bodem pozemků parc. č. „X“ (ve vlastnictví žalobkyně), „X“ (ve vlastnictví Z. P.) a „X“ (ve vlastnictví obce Záluží). Své tvrzení opírala o vytyčovací náčrt ze dne 16. 6. 2006 vyhotovený společností Geos, geodetické služby, v. o. s., kde je lomový bod takto označen. Vytyčovací náčrt byl vyhotoven na základě katastrální mapy, a to až poté, kdy byl zobrazen stykový geometrický plán. Žalobkyně poznamenala, že podle žalovaného je tento vytyčovací náčrt pro jeho rozhodnutí bezpředmětný, neboť nikdy nebyl doručen

katastrálnímu úřadu. Další vytyčovací náčrt č. 311-506/2013 ze dne 23. 1. 2013, vyhotovený stejnou společností, vyznačuje lomový bod 124-65 shodně jako trojmezí mezi pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“. Vytyčení bylo v tomto případě provedeno na základě digitální katastrální mapy pro katastrální území Záluží u Roudnice nad Labem a GP 176-528/2001 (stykový geometrický plán pro pozemkovou úpravu). Žalovaný i žalobkyně tedy opírají své argumenty, pokud jde o umístění lomového bodu 124-65, o tentýž dokument – stykový geometrický plán, avšak se zcela opačnými závěry. S touto skutečností se podle žalobkyně správní orgány vypořádaly pouze formálně tím, že dokumenty předložené žalobkyní prohlásily za bezpředmětné. Věcnou chybu v odůvodnění napadeného rozhodnutí spatřovala žalobkyně v tom, že podle tvrzení žalovaného jako jediná podepsala vytyčovací protokol vyhotovený společností Geos, geodetické služby, v. o. s., ze dne 23. 1. 2013, ačkoli z předmětného protokolu vyplývá, že žalobkyně jediná uvedla námitky proti výsledkům měření. Poukázala také na to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je konstatováno pochybení geodeta, který vyhotovil na stejné území pět vytyčovacích plánů, jejichž výsledky se neshodují s výsledky obnovy katastrálního operátu vyhotovenými stejným geodetem.

Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal smysl obnovy katastrálního operátu a uvedl, že nesměřuje ke změně právních vztahů. Žalovaný připomněl, že žalobkyni bylo souběžně s vyrozuměním o zahájení řízení oznámeno, že katastrální úřad shromáždil podklady pro rozhodnutí, se kterými se žalobkyně mohla seznámit do 15 dnů od doručení vyrozumění. Tohoto práva žalobkyně nevyužila. Žalovaný v rámci odvolacího řízení spis nedoplnil, napadené rozhodnutí vydal na základě listin a podkladů založených ve spisu katastrálního úřadu, a proto nebylo povinností žalovaného vyzývat účastníky řízení, aby se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřili. Žalovaný dále popsal, že obnova katastrálního operátu v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem byla provedena ve dvou fázích, kdy na části tohoto katastrálního území vyhlásil katastrální úřad dne 12. 10. 2004 platnost digitální katastrální mapy, vzniklé na podkladě výsledků pozemkové úpravy, a po dokončení pozemkové úpravy přistoupil katastrální úřad na zbytku území k obnově katastrálního operátu přepracováním grafické katastrální mapy do formy katastrální mapy digitalizované, jejíž platnost byla vyhlášena dne 27. 11. 2013. Žalovaný vysvětlil, že při obnově katastrálního operátu přepracováním jsou z dosavadní katastrální mapy zjištěny a do počítačového souboru zavedeny souřadnice všech lomových bodů hranic, tedy nevzniká fakticky nové mapové dílo. Předchozí pozemková úprava zahrnovala mimo jiné pozemky parc. č. „X“ a „X“ (z ní byl oddělen pozemek parc. č. „X“) a obvodem pozemkové úpravy byla určena také hranice mezi pozemky parc. č. „X“ (resp. „X“) a parc. č. „X“ a č. „X“, a to na základě geometrického plánu obvodu pozemkové úpravy č. 176-528/01. Podle žalovaného měli dotčení vlastníci možnost tuto hranici zpochybnit v rámci řízení o schválení výsledku pozemkové úpravy. Z obsahu uvedeného geometrického plánu považuje žalovaný za zřejmé, že lomový bod 001240066 je bodem trojmezí mezi pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“. Lomový bod 001240065 je lomovým bodem mezi pozemky parc. č. „X“ a „X“, ale není současně lomovým bodem hranice pozemku parc. č. „X“, jak tvrdí žalobkyně. Vzdálenost mezi oběma body (001240065 a 001240066) v geometrickém plánu činí 49,86 m, což odpovídá i vzdálenosti těchto bodů v digitální katastrální mapě. Vzhledem k tomu, že bod 001240065 není lomovým bodem na hranici vlastnictví žalobkyně, nemůže mít podle žalovaného tato hranice jí požadovanou délku

49,86 m. Žalovaný dodal, že bodem trojmezí mezi pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ je lomový bod 003270068, který byl určen obnovou na základě vektorizace zpřesněného rastru pozemkového katastru.

K poznámce žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s námitkou ohledně pozemků parc. č. „X“ a „X“, které nejsou ve vlastnictví žalobkyně, žalovaný uvedl, že tuto námitku zdůvodnil v posledním odstavci na straně 5 a následně na straně 6 napadeného rozhodnutí, což považuje vzhledem ke srozumitelné formulaci § 45 odst. 3 katastrálního zákona za dostatečné. Žalovaný shrnul, že v postupu katastrálního úřadu neshledal pochybení, a proto odvolání zamítl. Dodal, že úsilí žalobkyně o to, aby její vlastnictví bylo vyznačeno v jiných hranicích, než jaké jsou zobrazeny v existujícím katastrálním operátu, je sporem o rozsah vlastnického práva a o takovém sporu katastrální orgány rozhodovat nemohou.

Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že ačkoli je ve správním spisu založen doklad o doručení, žalobkyně si není vědoma toho, že by obsahem doručené pošty byla výzva k nahlédnutí do spisu. Tato skutečnost nevyplyvá ani z dokladu o doručení. Podle žalobkyně nemůže být v souladu se skutečností ani tvrzení, že dne 29. 11. 2013 měl žalovaný k dispozici všechny podklady pro rozhodnutí, neboť uvedeného dne ještě nebylo v právní moci rozhodnutí o rozšíření okruhu účastníků řízení o vlastníka sousedních nemovitostí paní Polákovou. Žalobkyně podotkla, že § 36 správního řádu se pro odvolací řízení použije obdobně, nikoli přiměřeně, a proto v důsledku skutečnosti, že se nemohla seznámit s podklady, které katastrální úřad poskytl žalovanému, žalobkyni nebylo umožněno, aby účinně hájila svá práva a oprávněné zájmy.

Podle žalobkyně je nahlédnutím do příloh žalovaného zřejmé, že hranice pozemků žalobkyně jsou poněkud jinde, než jsou zobrazeny v předešlých mapách, zejména na č. 1. 2/30 a 2/32 spisu, kde se zeleně vyznačené hranice vlastnictví žalobkyně míjejí s dříve vyznačenými hranicemi a evidentně jej zmenšují nad povolenou míru odchylky. Z fotokopií zobrazení hranic pozemků parc. č. „X“ a „X“, kde jsou přeškrtnuty číselné údaje, není patrné, zda jsou vyznačeny správně, a dále se zdá, že pozemek parc. č. „X“ úplně zmizel. Žalobkyně připomněla, že jejím hlavním záměrem je dosáhnout správnosti údajů obnoveného katastrálního operátu, zejména u pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“ v jejím vlastnictví a u příjezdové komunikace k nim – pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ ve vlastnictví obce Záluží, a to s ohledem na stav, který byl vytyčen při koupi pozemku parc. č. „X“.

Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného

rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Podáním ze dne 14. 11. 2013 uplatnila žalobkyně u katastrálního úřadu námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem, pokud jde o pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ ve vlastnictví žalobkyně (list vlastnictví č. „X“) a současně pokud jde o pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ jakožto příjezdovou komunikaci k pozemkům ve vlastnictví žalobkyně. Upozornila na skutečnost, že předmětné pozemky byly v minulosti zaměřovány – vytyčovány cca pětikrát společností Geos, geodetické služby, s. r. o., a to rozdílně, což vedlo k posunu hranice pozemku parc. č. 547/5 o několik metrů. Žalobkyně dále konstatovala, že při vytyčení hranice pozemku parc. č. „X“ (přístupová cesta) instaloval geodet Ing. K. plastové mezníky doprostřed cesty, kterou tím oproti dřívějšímu mnohaletému stavu zúžil na polovinu. Podle žalobkyně je aktuální rozloha jejích pozemků mnohem menší, ačkoli zaplatila za rozlohu uvedenou v kupní smlouvě, a jediná příjezdová cesta k jejím pozemkům je měření od měření užší. Dodala, že vzhledem k chybám při obnově katastrálního operátu by měla hranice pozemků jinde a kratší, měla by špatně umístěné stavby a nemusela by je dokázat zkolaudovat. Žalobkyně proto požádala o odstranění chyb obnovy katastrálního operátu, prověření sporných souřadnic (124-65 a 124-66) a dalších souřadnic u ostatních hranic pozemků. Žádala, aby se někdo přijel podívat a provést kontrolu hranic a vytyčení pozemků přímo na místě.

Přípisem ze dne 22. 11. 2013, č. j. OR-1394/2013-506, katastrální úřad vyrozuměl žalobkyni a Obec Záluží o zahájení řízení o námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu a sdělil jim, že na Katastrálním pracovišti v Litoměřicích jsou připraveny ve spisu podklady pro vydání rozhodnutí, do nichž mohou nahlédnout ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto přípisu. K tomuto přípisu je připojena doručenka obsahující označení doručované písemnosti č. j. OR-1394/2013-506, datum přijetí zásilky dne 2. 12. 2013, jméno a příjmení žalobkyně a její podpis. Usnesením ze dne 14. 1. 2014 katastrální úřad podle § 28 odst. 1 správního řádu rozšířil okruh účastníků řízení o vlastníka pozemku parc. č. „X“ – Z. P. Ostatní účastníky o této skutečnosti vyrozuměl přípisem ze dne 14. 1. 2014.

Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2014, č. j. OR-1394/2013-506, katastrální úřad podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona rozhodl, že pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem budou v katastru nemovitostí evidovány s grafickým určením podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací a s výměrou 835 m², 642 m² a 16 m², a zároveň zamítl námitku, kterou žalobkyně podala proti zakreslení pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Nepřisvědčil však všem žalobním tvrzením.

Nejprve se soud zaměřil na námitku, že katastrální úřad, ani žalovaný nedali žalobkyni před vydáním svých rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Toto právo účastníka správního řízení je upraveno v § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého platí, že

„[n]estanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“

Povinnost uloženou citovaným ustanovením se katastrální úřad pokusil splnit přípisem ze dne 22. 11. 2013, v němž účastníkům řízení sdělil, že ve spisu jsou připraveny podklady pro rozhodnutí, do nichž mohou ve lhůtě 15 dnů od doručení přípisu nahlédnout. Soud nemá pochybnosti o tom, že tento přípis byl žalobkyni doručen dne 2. 12. 2013, jak vyplývá z doručanky založené ve správním spisu. Podle údajů uvedených na příslušné doručence nebylo žalobkyni současně doručováno více listin, ale pouze jediný dokument označený číslem jednacím OR-1394/2013-506, které odpovídá číslu jednacím zmíněného přípisu ze dne 2. 12. 2013. Správní spis navíc ani neobsahuje žádné jiné přípisy či sdělení katastrálního úřadu, které by mohly být v daném období žalobkyni doručovány. Pokud žalobkyně obdržela prázdnou obálku nebo obálku neobsahující listinu, která byla na obálce označena konkrétním číslem jednacím, měla se v souladu s principem *vigilantibus iura skripta sunt* (práva náležejí bdělým) obrátit na katastrální úřad a vyžádat si opětovné zaslání listiny označené na obálce. To však žalobkyně neučinila, a proto lze vycházet z toho, že jí přípis ze dne 22. 11. 2013 byl skutečně doručen.

Porovnáním obsahu předmětného přípisu s textem § 36 odst. 3 správního řádu dospěl soud k závěru, že katastrální úřad žalobkyni řádně oznámil, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, správně ji poučil o možnosti nahlédnout do správního spisu a stanovil lhůtu, ve které tak může učinit. Byť tedy katastrální úřad žalobkyni výslovně nepoučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ani neodkázal na § 36 odst. 3 správního řádu, což lze vnímat jako dílčí nedostatky předmětného přípisu, poskytl žalobkyni možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí v konkrétně stanovené lhůtě, čímž žalobkyni současně dal příležitost a prostor k tomu, aby po seznámení se shromážděnými podklady na tyto reagovala a vyjádřila se k nim. Za situace, kdy žalobkyně vůbec nevyužila poskytnuté možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, vyhodnotil soud výše zmíněné nedostatky poučení jako marginální a neshledal v nich důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobkyni totiž katastrální úřad jednoznačně oznámil, že bylo ukončeno shromažďování podkladů, přičemž žádné další podklady poté již před vydáním rozhodnutí katastrálního úřadu do spisu založeny nebyly, současně jí zcela zřetelně stanovil lhůtu pro seznámení s těmito podklady, na což žalobkyně nijak nereagovala, a rozhodnutí vydal až po marném uplynutí takto stanovené lhůty. Soud proto uvedenou žalobní námitku považuje za nedůvodnou.

Zpochybňuje-li žalobkyně tvrzení žalovaného, že měl dne 22. 11. 2013 (žalobkyně nesprávně uvádí datum 29. 11. 2013, ačkoli zmíněný přípis byl datován dnem 22. 11. 2013, pozn. soudu) k dispozici všechny podklady pro rozhodnutí, soud opětovně konstatuje, že po tomto datu nebyly již do správního spisu doplněny žádné dokumenty, které by bylo možno považovat za podklady pro rozhodnutí katastrálního úřadu. Zcela bez vlivu na toto zjištění zůstává skutečnost, že uvedeného dne ještě nebylo v právní moci rozhodnutí o rozšíření okruhu účastníků řízení o vlastníka sousedních nemovitostí paní P., neboť tato paní nevyvinula v řízení žádnou procesní aktivitu a ani po jejím přibrání do řízení se rozsah podkladů pro rozhodnutí nijak nezměnil.

Pokud jde o námitku žalobkyně, že ani žalovaný nedodržel postup podle § 36 odst. 3 správního řádu, soud připomíná, že žalovaný v rámci odvolacího řízení žádné podklady pro rozhodnutí nedoplňoval a vycházel výhradně z těch podkladů, které shromáždil katastrální úřad. Jediné listinné podklady, které se v průběhu odvolacího řízení nově staly součástí správního spisu, byly přílohy odvolání žalobkyně, tj. listiny, které předložila správním orgánům sama žalobkyně, a s nimiž proto nebylo třeba žalobkyni seznamovat. Lze tedy uzavřít, že žalovaný povinnosti vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu neporušil.

Dále se soud zaměřil na žalobní bod, že katastrální úřad vůbec nerozhodl o námitce žalobkyně týkající se zakreslení pozemků parc. č. 686/2, 686/1 a 512 v katastrálním území Záluží u Roudnice nad Labem. Pro správné posouzení tohoto žalobního bodu je třeba si uvědomit, že předmětem řízení vedeného podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona jsou námitky proti obsahu katastrálního operátu v tom rozsahu, jak je uplatnil účastník řízení, jenž toto řízení podáním námitek inicioval.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[v] rozhodnutí, kterým se správní řízení končí (§ 67 odst. 1 a § 68 odst. 2 správního řádu ...), je správní orgán zásadně povinen rozhodnout o celém předmětu řízení“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2013, č. j. 4 As 34/2013 - 24, dostupný na www.nssoud.cz). Shodný požadavek vyplývá i ze starší judikatury správních soudů: například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2002, č. j. 7 A 4/2000 - 33, vyslovil, že „[j]e povinností správního orgánu rozhodnout o celém předmětu řízení, který byl vymezen návrhem na zahájení správního řízení a ve výroku rozhodnutí to také jednoznačně a srozumitelně vyjádřit ...“. S těmito názory se zdejší soud plně ztotožňuje.

Popsané povinnosti katastrální úřad nedostál, neboť rozhodl pouze o té části námitek, které se vztahovaly k pozemkům ve vlastnictví žalobkyně, když výslovně zamítl toliko námitky žalobkyně proti zakreslení pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“. Žalobkyně však ve svém podání ze dne 14. 11. 2013, jímž celé řízení iniciovala, uplatnila také námitky týkající se pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“, které katastrální úřad do výroku svého rozhodnutí nezahrnul. Není přitom podstatné, že se o nich zmínil v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť podle § 68 odst. 2 správního řádu musí být řešení otázky, která je předmětem řízení, obsaženo ve výrokové části rozhodnutí.

Soud proto shledal, že katastrální úřad nerozhodl o celém předmětu řízení, čímž porušil § 68 odst. 2 správního řádu. Toto podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem nenapravil ani žalovaný v odvolacím řízení, ačkoli žalobkyně v odvolání upozorňovala na to, že katastrální úřad ve svém rozhodnutí vůbec neřešil hranice pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“, a požadovala, aby i ve vztahu k těmto pozemkům byly odstraněny chyby a nepravdivé informace v evidenci. Namísto odstranění zmíněného nedostatku rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a předmětné rozhodnutí, které se ve výrokové části nevypořádalo s celým předmětem řízení, potvrdil. Tím žalovaný zatížil řízení vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, konkrétně § 68 odst. 2 správního řádu, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Argumentace žalovaného, že žalobkyně ve vztahu k pozemkům parc. č. „X“ a „X“ není vlastníkem ani jiným oprávněným, nic nemění na skutečnosti, že námitka žalobkyně proti obsahu katastrálního operátu zahrnovala oba zmíněné pozemky a také pozemek parc. č. „X“, avšak správní orgány o předmětné námitce v rozsahu těchto pozemků nerozhodly. Pouze na okraj soud dodává, že § 45 odst. 3 katastrálního zákona sice hovoří o tom, že námitku proti obsahu katastrálního operátu je oprávněn podat vlastník nebo jiný oprávněný [tento pojem je definován v § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona], což ovšem ještě neznamená, že by vlastník nebo jiný oprávněný mohl vznést námitku výhradně k pozemkům, k nimž má nějaké věcné právo. Jinými slovy, § 45 odst. 3 katastrálního zákona vymezuje toliko osoby oprávněné k podání námitek, aniž by výslovně omezoval možný rozsah námitek pouze na pozemky v jejich vlastnictví nebo na ty, ke kterým mají nějaké v katastru evidované právo. Blíže neodůvodněný názor správních orgánů, že žalobkyně nemohla vznášet námitky k „cizím“ pozemkům, a to ani k těm, na nichž se nachází jediná přístupová cesta k vlastnictví žalobkyně, proto soud nepovažuje za natolik jednoznačný, jak jej prezentuje žalovaný. Pokud správní orgány hodlají na tomto názoru setrvat, měly by jej podrobněji zdůvodnit, jinak by výsledné rozhodnutí mohlo být zatíženo vadou v podobě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

Ostatními žalobními námitkami se soud v tomto řízení nemohl věcně zabývat, neboť by tím mohl předjímat způsob vypořádání námitek týkajících se pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“, o nichž správní orgány doposud nerozhodly.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoli žalobkyně jednání požadovala. Vzhledem k tomu, že zjištěnou vadou řízení bylo zatíženo také rozhodnutí katastrálního úřadu, soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i toto rozhodnutí. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13.200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3.000 Kč, z částky 9.300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobkyně po 3.100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby a podání repliky – 2 x § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006].

Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na

zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016 - 53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015 - 43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014 - 67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015 - 49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová